

ФРАНСУА ВІЙОН

Підготувала
Учениця 7-А класу
Фоміна Яніна

ФРАНСУА ВІЙОН

- Франсуа Війон (справжнє ім'я Франсуа Монкорб'є або де Лож) народився 1 квітня 1431 р. в Парижі, в провінції Бурбонне. В 8-річному віці він втратив батька, і мати віддала хлопчика далекому родичу капеланові Гійому Війону, настоятелеві церкви святого Бенедикта. В 1443 році Франсуа вступив у Сорбонну на факультет мистецтв (що мав підготовчий характер), де здобув ступінь ліценціата, а потім магістра. Закінчення курсу давало право бути дрібним чиновником або викладачем. Війон зробив усе, аби не бути бюрократом при житті, і став викладачем французької поезії для багатьох, але — лише в посмертних виданнях.

ПОРТРЕТНЕ ЗОБРАЖЕННЯ

ВИД ДІЯЛЬНОСТІ

- Війон, звичайно, писав про себе, але в зображенні поета людина втрачає зв'язок із середовищем, віру в благоприємний йому богоданий лад світобудови. Християнська передбачувана гармонія земної юдолі і загробного існування у поета теж порушувалася. Людина Війона не хоче забивати тіло в ім'я спасіння душі. Життя - тілесне буття - ось безпосередній предмет поезії Війона. Навколишній людині речовий світ є для поета безмежним арсеналом художніх засобів. Війон уникає іносказань і алегорій. Побутові деталі відіграють величезну роль у його поезії. Через деталь, через частину зображується і пізнається ціле; компоненти людського буття починають жити своїм життям, передбачаючи невгамовна речове бенкет Рабле

ВНЕСОК У КУЛЬТУРУ

- На сьогодні є мало свідчень про життя поета. Точні відомості про Франсуа Війона можна запозичити тільки з його творів і судових архівів. Його життя — це черга арештів і вигнань. Але, попри це, творчість Франсуа Війона можна назвати унікальним явищем в середньовічній літературі Франції. Перші його балади наповнені любов'ю до життя, останні — з'єднані думкою про тлінність існування, про суперечності душі і тіла. Частина з них написана на жаргоні кокіярів (la Coquille — раковина — назва відомої зграї розбійників) і не розшифрована дотепер.